

[Lange.]

Gennemførelse af en Lovgivning, som har den efter vor Mening store Fejl at virke demoraliserende. Vi maa kræve, at de Foranstaltninger, der træffes, skal komme hele Erhvervet til gode, at man giver enhver, der vil udføre sin Gerning med Flid, Dygtighed og Sparsommelighed, de Egenskaber, der i Aartier i høj Grad har karakteriseret Hovedparten af det danske Landbrugs Udøvere, en Chance. Hvis man benytter den Fremgangsmaade, vi fra vor Side anviser, er vi naturligvis klar over, at det vil føre til, at man sigter de Folk fra, som nu engang hører hjemme andre Steder end som Ledere af en Landbrugsbedrift, men vi tror ogsaa, at det baade for Landbrugets Skyld og for de enkelte, som det vil komme til at gaa ud over, er det rigtige, i hvert Fald i det lange Løb.

Vi kræver derfor en varig Kornordning, som sikrer Dyrkningen af dansk Jord som en rentabel Forretning. Vi vil ikke have en Kornordning for et enkelt Aar. Vi maa kræve, at man i hvert Fald for et vist Tidsrum lægger det saaledes fast, at Landbruget er i Stand til at disponere paa langt Sigt, idet det nu engang, for at Landbruget skal kunne udøve sin Virksomhed, er nødvendigt, at det kan regne med længere Perioder end et Aar. Og vi maa kræve, at Landbrugets Ejendomsskatter nedsættes til et rimeligt Niveau. Jeg skal ikke nærmere uddybe disse Spørgsmaal, det vilde kun blive en Gentagelse af Udtalelser, der er fremkommet mange Gange før. I det hele taget gør de Forslag, der stadig vender tilbage, blot i lidt ændret Form, det ikke muligt at afvinde disse Forhandlinger nye Synspunkter eller at fremkomme med Udtalelser, som ikke har været fremsat mange Gange før. Jeg skal blot tilføje, at skaber man saaledes et sundt Grundlag at arbejde paa for Landbrugs-erhvervet, er vi ogsaa villige til at gaa ind i en Forhandling om en positiv Løsning af Spørgsmaalet om en Gældssanering for de Landbrugere, der kan hjælpes ved Ombytning af Gæld, der ved Opsigelighed og maaske ved særlig høj Forrentning virker særlig trykkende paa Landbrugeren, idet der ved Statens Medvirkning skaffes Laan til Erstatning af denne Gæld. Jeg kan i saa Henseende henvise til det Forslag, som er blevet fremsat af mine Partifæller i det andet høje Ting, og som bygger paa ligelig Hensyntagen til Debitor og Kreditor, idet det ikke søger at hjælpe Debitor ved at paaføre Kreditorerne Tab, som de uden Statens Indblanding ikke vilde have lidt.

Vort Forslag gaar, ligesom Regeringsforslaget, ud paa, at den Gæld, som ligger mellem 85 og 110 pCt. af Ejendomsskyldværdien tillagt Værdien af Besætning og Inventar, kan ændres fra en løs og usikker Gæld til en fast og lavt forrentet Gæld ved Statens Medvirkning.

I det foreliggende Lovforslag kaldes den Værdi, jeg nys har nævnt, Værdien af Ejendomsskyld, Besætning og Inventar, for Panteværdien. Det er et nyt Udtryk, den højtærede Landbrugsminister her har opfundet. Den højtærede Landbrugsminister brugte i sin Tale her i Dag et andet Udtryk: den bogførte Værdi. Dette Udtryk er maaske rigtigere. Udtrykket Panteværdi er efter min Mening et nyt Ord i det danske Sprog — i hvert Fald svarer det slet ikke til den Betydning, man her har villet give det. Den højtærede Landbrugsminister har efter min Opfattelse ved tidligere Lejligheder under Forhandlinger af denne Art ikke været helt heldig med sit Ordvalg, og jeg synes heller ikke, det er Tilfældet her. Som Bilag 7 i Betænkningen viser, er dette Ord, Panteværdien, ikke rammende, og det er heller ikke paa nogen Maade rammende, naar man ser de Oplysninger, som Folketingsudvalget i dets Betænkning fremkommer med om Gældsforholdene i Vestjylland.

Jeg skal nævne nogle Eksempler, der illustrerer dette. Der nævnes som Eksempel en Ejendom med en Panteværdi — der ved forstaas altsaa Ejendomsskyld og Besætning og Inventar — paa 40 000 Kr., saaledes at Ejendomsskylden er 32 000 Kr. og Besætning og Inventar 8 000 Kr. I denne Ejendom indestaar et Kreditforeningslaan paa 55 000 Kr. og et Henståndslaan til Kreditforeningen paa 3 000 Kr. Naar man nu ved, at Loven bestemmer, at en Kreditforening ikke maa udlaane mere end 60 pCt. af en Ejendoms Vurderingssum, og naar man ser, at Kreditforeningen i dette Tilfælde har udlaant 145 pCt. af det, der i Lovforslaget kaldes „Panteværdien“, saa maa man vel sige, at Udtrykket „Panteværdi“ ikke er nogen rammende Betegnelse. Vi kan tage et andet Eksempel. En Ejendom med en saakaldt Panteværdi paa 21 700 Kr., en Ejendomsskyld paa 15 200 Kr., Besætning og Inventar paa 4 700 Kr., har først et Mergellaan paa 6 000 Kr., derefter et Kreditforeningslaan paa 39 500 Kr. og et Henståndslaan paa 2 500 Kr., altsaa tilsammen i 1ste Prioritet 48 000 Kr., der skal ligge inden for 60 pCt. af Vurderingssummen — og man gaar aldrig nogen Sinde ved Kreditforeningslaan op til 60 pCt.